

NEA HUND

N R . 2 J U L I 1 9 8 7

Å R G A N G 5

Suzette Aaldstedt presenterer Cairn Terrier på side s.30.

Stig har ORDET

Hei folkens!

Datoen er mandag 18.mai. Humøret er på topp etter det som skjedde i går. Frykten for en solid blåmandag har nok vært tilstede, men etter ei flott markering i folketoget - under stødig ledelse av trekkhundkomiteen v/Torger Sletner - ble klubbens jubileums-innslag en ubetinget suksess.

16 hunder - fra 9 raser - fordelt på vogner, sulkyer og kobbel - pyntet med grønt løv og nasjonalfarger - gjorde tydeligvis et godt inntrykk blant tilskuerne som kranset løypa.

Tilskuerne ja, mange hadde trolig gått feil....? Det var jo aldri meningen at resten av klubbens medlemmer skulle fungere som publikum på denne dagen. Men fortvil ikke - kanskje får dere en ny sjanse neste år.

Når dette trykkes er det jo ei stund siden 17.mai - men likevel til lørdag 14.november er det enda lenger. Merk likevel av datoer for jubileumsfesten på Selbu Hotell.

Fram til dette har vi mange ting å henge fingrene i. Selbudagene, agility-bane, utbedringer i hundeløypa, Vardefjelldagene, handikapkjøring, lydighetskonkurranser, karaktertest er litt av utvalget for de som har tid, lyst og interesse.

Likeledes vil det bli satt i gang kjøring med vogner slik at flere kan bli kjent med denne fine aktiviteten. Melding kommer senere fra trekkhundkomiteen.

Som mange sikkert har oppdaget har vi gått til anskaffelse av et parti overtrekksdrakter med før. (Jakke og bukse). Erfaringen med draktene er svært positive. Vi vil derfor sende ei ny bestilling når alle medlemmene har fått anledning til å bestille. Dette kommer vi tilbake til i et eget brev.

I mellomtiden - ha en god sommer!

Hilsen Stig.

STBK

SELBU TREKK- OG BRUKSHUNDKLUBB

Leder Stig Meier Berg
Sekretær Else May Engen
Kasserer Berit Elverum Hoem

BRUKSHUNDKOMITE

Gunda Olden

Unni Mosleth

Bjørn Wagnild

KJell Dahl

STØTTEKOMITE

Dagfrid Uthus

Anita Græseli

Aslaug Dahl

Berit Ofstad

TREKKHUNDKOMITE

Torgeir Sletner

Geir Johnsen

Gunnar H. Guldseth

Leif Idar Græseli

UTSTILLINGSKOMITE

Åge Revdal

Eva Ottem

Sølvi Andersen

Bodil Olsen

Medlemskontingent pr. kalenderår:

Familie: kr. 100.-

Hovedmedlem: kr. 75.-

Ungdomsmedlem: kr. 40.-

Støttemedlem: kr. 40.-

Postgirokonto 2 09 45 55

Bankgirokonto 4285 07 90234

NEA HUND

Organ for Selbu Trekk- og Brukshundklubb.

Utkommer 4 ganger pr. år.
Abonnement oppnås ved å tegne støttemedlemskap i S.T.B.K.

Redaksjon og layout:
Else May Engen, Gunda Olden,
Turid Meyer, Bjørn Wagnild.

* Nye frister for innlevering av stoff til medlemsbladet vårt (som vi håper det blir mye av)!

For junibladet:
frist 5. mai
For septemberbladet:
frist 25.august
For desemberbladet :
frist 3.november

Innhold:

- s. 2 Stig har ordet.
- s. 5 Sommerekstra.
- s. 9 Førstehjelp.
- s. 14 Dyrlegen.
- s. 16 Aktiviteter i S.T.B.K.
- s. 20 På tur med Else May.
- s. 22 Dyrlegen forts.
- s. 25 "Hundehjerte".
- s. 30 Cairn Terrier.

ROYAL CANIN

ØKONOMISK - NATURLIG - NÆRINGSRIKT

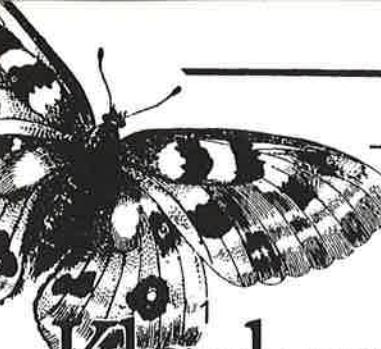
Kvalitetsbeviste hundeiere holder seg til ROYAL CANIN —
et av markedets absolutt ledende tørrfôr

Bjarne Sørflakne

Autorisert bilverksted · Bensin · Olje
Gummiforhandler

Selbu
Tlf. 076/67350

Kløvhunden! fotturistens venn

Tekst og illustrasjon: Per H. Nymark.

Vi viser til Hundesport nr. 6/7-83, hvor første del
av artikkelen ble tatt inn...

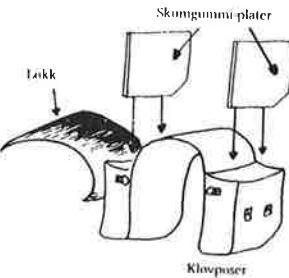
- 3 viktige råd!
- Lag kløven selv!
- Hvilket stoff skal man sy kløven av?
- Hvor meget koster en hjemmelaget kløv?
- Hvordan skal en kløvhund trenes?
- Tilvenning av kløven...
- Skader kløven hundens eksteriør?

3 VIKTIGE RÅD:
1. Skumplate...

Bruk skumplater ca. 2,5 – 3,5 cm tykte
på innsiden av kløposene mot hundens sider.

Skjær platene til nøyaktig så store
som kløvens innervegger. Disse plate-
ne vil da erstatte helt den gamle meto-
den med å legge genseire o.l. tutøy
nærmest hundesidene for å hindre at
kokekar, hermetikkboxer og andre
nyttiggjenstander gnager mot hunde-
sidene.

Tidligere ergrer det meg alltid at jeg
fikk problemer med å beskytte hun-
dene, neste side

BLOMSTERBUA

Blomster til alle anledninger

Tlf. 81 74 93

KLØVHUNDEN...

forts. fra foregående side

dens sider så snart jeg trengte genser eller regntøyel som vi vanligvis legger pent mot innerveggene av kløvposene.

Når er ikke dette det ringeste problem lenger. Skumgummiplatene beskytter hundesidene, samtidig som de trekker til seg fuktighet og vann som uviklrig kommer inn via kløvens åpninger når hundene vasser over elver eller lurer seg til en dukkert i et vann eller en dam. Det er da meget lettvint å la ut skumgummiplatene og vri dem tørre og putte dem på plass igjen. Kløvbunnen er da like tørr som ved starten på turen, og hundene slipper å bære på uønskelig vekt.

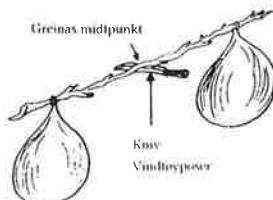
2. Problem med riktig balanse av kløvposene

Når vi pakker posene hjemme i stua er dette ikke noe problem, for der tar vi kjøkkenkvetta til hjelp. Men etter en dag i terrenget melder vanskelighetene seg. Etter hvert som både hundene og vi spiser opp dagsrasjonene, blir det vanskeligere og vanskeligere å få kløvposene til å balansere riktig på hunderyggene.

Syderfor å poser av f.eks. et vindtøy-stoff. Posene skal være «bitte» lite granns mindre enn kløvposene.

Disse vindtøyposene veier nesten ingen ting og kan rulles sammen slik at det har minimum av plass. Når så «balanse»-problemene av kløvposene melder seg eller at litt av provianten og hundematen er fortært, er vindtøyposene gode å ha.

Skjær av en passende rett gren og heng en vindtøypose i hver ende av den. Fyll deretter innholdet av kløvposene over i tøyposene og finn midten

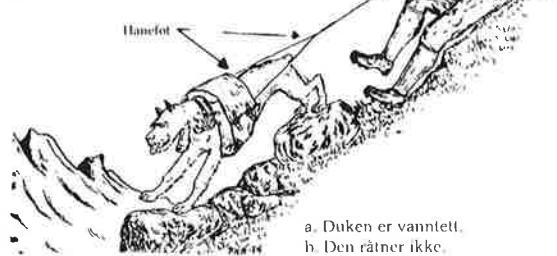
på grenen. La grenen balansere om sitt midtpunkt på en knivegg eller en kraftig kjøpp. Nå kan du justere vekten i de to posene slik at du finner likevekten for dem.

Det står da bare igjen å legge det «justerte» innholdet fra tøyposene over i kløvposene, og du er sikker på at din firbente venn har fin balanse på kløven.

Tidligere har vi jo benyttet steiner til å justere en skjev kløv. Det blir tross alt litt tyngre.

Et annet gammelt råd er å henge kløven over låret og så justere den. Erfaren- gen har vist at dette ikke kan gi kløven den nøyaktige balansen.

Værderfor ikke lat, men sy deg til like store poser av vindtøy. Det er gjort på en halvtimes tid, og du har ren samvit- tighet for at din firbente kamerat på neste kløvtur bærer en vel avbalansert kløv.

3. Bruk hanefot på kløven når du går nedover bratte fjellsider!

Spar hunden for unødvendig bruk av krefter og spenst. Til tross for at vi bruker komita og bukgjorden er det ingen spok selv for en trenet kløvhund å få en ca. 12-20 kg kløv i et konstant press over nakke og forben under bratte nedstigninger.

Delte vil erfaringssmessig slite unødig hardt på hunden, og det er derfor din plikt å hjelpe den.

Lag en «hanefot» og fest den bak på hver kløvpose når nedstigningene begynner. Du kan da lett holde igjen kløvposene slik at de ikke presser for tungt over hundens nakke og skuldre.

Gir du deg tid til å gjøre dette vil du gjøre turen lettere for din firbente venn, og den vil være mere opplagt til å følge deg i «tykt og tyn».

Hvilket stoff skal man sy kløven av?
Før sydde man kløv av vanlig seilduk forsterket med skinn foran. Men seil- dukken har den ulempen at den trekker vann, så den blir tyngre. Innholdet i kløven kan da lett bli vått.

I dag benytter vi en slags plast/nylon-fiberduk som fås kjøpt i skips- og fiskerutstyrssorrelningene.

Erfaringen viser at denne dukken har følgende fordeler:

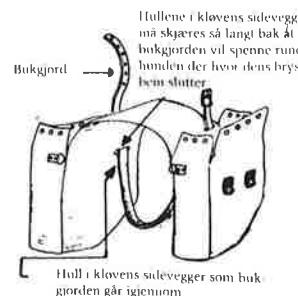

- a. Dukken er vannrett.
- b. Den råtner ikke.
- c. Den er meget lett og behagelig.
- d. Den tåler streng kulde.
- e. Det kan nesten ikke rives hull i den.
- f. Den har meget lang «levetid». Selv etter mange års flittig bruk holder den seg like pen.

Denne «duken» fås kjøpt i flere farger, f.eks. rødt, blått, grønt og grått.

Hvor meget vil en hjemmelaget klø koste??

Det avhenger av hvor mye du vil koste på den. Fullt ferdig vil en hjemmelaget kløv koste ca. 60 - 100 kroner. Det er altså vesentlig billigere å lage den selv enn å kjøpe den i en forretning.

LAG KLØVEN SELV!

Det beste og mest økonomiske er om du kan sy kløven selv. Da kan du sy den slik at den passer nøyaktig til hunden din. Kløvene som sportsforretningene selger fås bare i to størrelser, og de er galt konstruert.

KLØVHUNDEN...

forts. fra side 10

Klövposene skal ikke hindre hundens bevegelser fremover

Denne reime spenner kløvposene ut fra hundens skulder og albuer

NB! Forsterkingen foran på kløvposene!

HOWDAN SKAL EN KLØVHUND TRENES?

Det beror selvfølgelig på hvor mye vi har tenkt å bruke den til kløvbæring. Noen vil bare benytte den i weekenden til korte fjellturen, mens andre vil at den skal hjelpe til med å bære proviant fram til hytta. De aller fleste satser vel på en litt lengre fjell- eller skogs-tur på minst én sammenhengende uke.

Det er derfor vanskelig i dette bladet å sette opp et treningsprogram som vil passe til enhver rase, og til de individuelle ambisjonene som enhver kløv-interessert hundeeier har til kløv-sporten.

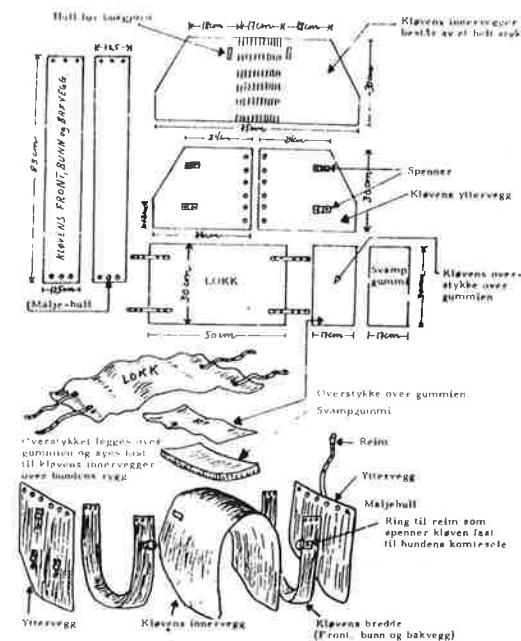
Men allikevel er det visse grunn-treningsmetoder som man vanskelig kan komme utenom når det gjelder kløv-sporten. Jeg skal her forsøke å legge opp et treningsprogram for leserne:

VÅR OG FORSUMMER:

Grunn-trenings:

Sørg for at hunden får en god grunn-kondisjon før den lærer å bære kløv. God kondisjon får den på følgende måter:

ARBEIDSTEGNING AV KLØV

1. Kondisjonstrening

Hyppige løpeturer i varieret terren (minst 3 ganger i uka). Turen må minst være 1 time. Søndagsturen må minst være på 3 timer uten pause.

2. Styrketrening

Lop med hunden i bånd, la den trekke deg etter båndet. Bruk helst sele og hanefot når dette skjer. NB: Sørg for at den trekker deg i full galopp oppover hver eneste motbakke! Så snart den ser en mote foran seg skal den øke fartene.

3. Kombinert styrke- og kondisjons-trening

Finn deg en lang og bløt myr. La hunden sitte (eller stå) ved din side og kast en apportbukk så langt du kan utover myra.

La hunden i full galopp apportere «bukken». Gjenta øvelsen ca. 10-20 ganger (hver gang skal den sette for full fart etter bukken).

Den blote myra vil suge kraftig på krefte dens. Derfor må vi ikke drive treningen i den første tiden.

Husk at dette skal foregå som lek!

TILVENNING AV KLØVEN

Når du er overbevist om at hunden har fått en real grunnkondisjon, er det på tide å venne den til kløven.

Den første gangen den får kløven på ryggen må du sørge for at du helst er alene med den. Gå en liten luftetur med den med løp kløv. Ros den ofte og lei den hele tiden i bånd. De aller fleste hunder reagerer nesten ikke på kløven, og det fåttall hunder som viser redsel eller uvilje mot denne uvante byrden vil etter noen kort luftetur fort venne seg til den.

Husk at vi må være tålmodige når vi har å gjøre med nervøse hunder.

Bli ikke for ivrig, men la den bare bære nislepakkene og kanskje en ekstra

Klöven er på plass – og en god tur venter to- og firbent!

(Foto: Turid H. Stamnes)

anorakk e.l. på den første lille markaturen

Øk vekten i klopposene gradvis for hver gang! Det er vanvittig å legge for meget i posene bare etter kort tid.

Hunden skal trenes systematisk opp til å bære tyngre og tyngre vekt over lengre og lengre distanser. Forst da vil vi få full glede av den som en prima klovkamerat.

La endelig ikke din egen stolthet ta overhånd slik at du lesser for tungt på hunden din bare for at den skal greie å bære mer enn andre hunder! Legg heller litt mer i din egen ryggsekk!

For konkurransekjørere gjelder det at det forannevnte treningsprogram legges på en formutlig måte inn i det program de legger opp til i konkurransekjøringen.

For turfolk må forslaget til grunntraining legges oppetter hver hunds forutsetninger og de krav og personlige behov eieren har til klopporten.

SKADER KLOVEN HUNDENS EKSTERIOR?

Formutlig trening og formutlig vekt i klopposene skader ikke en hunds eksterior. Tvert imot viser mange års erfaring at det vil styrke hundens bygning og den venner seg til en mer hoyreist og spenstig gave. Dette kommer av at klovhunder vanligvis reiser nakken når de bærer, samtidig som de sjører bedre i travet.

Udstillingschampions, CACIB-vinnere, jaktprovevinnere og Norges mestere i hundekjøring har vist seg å være meget gode klovhunder. Deres klovtrening har heller styrket deres kropp og gitt dem en fasthet som de kanskje ellers ville ha manglet.

Med for meget overlast, galt konstruert og tilpassede klopposer sam ubetydlig eller ingen trening vil selvfølgelig klovbæring virke direkte skadelig.

Men allsidig grunntraining, lek og moro samt formutlig vekt i posene vil bare være til glede for deg og din firbente kamerat - enten du har ambisjoner på utstillingsfronten, som jaktprovemann eller konkurranskjører.

«Selbua»

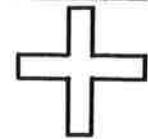
gatekjøkken.

RING 81 74 77

BESTILL
BESTILL

FØRSTEHJELP

Drukning

Pass på tegn på sjokk:

Tannkjøttet og innsiden av leppene blekt eller hvitt, hjertebank og åndenød.

TRINN 1: Få hunden på land eller om bord.

a. Kast en livbøye ut til hunden, men glem ikke å holde i den frie enden av tauet, eller

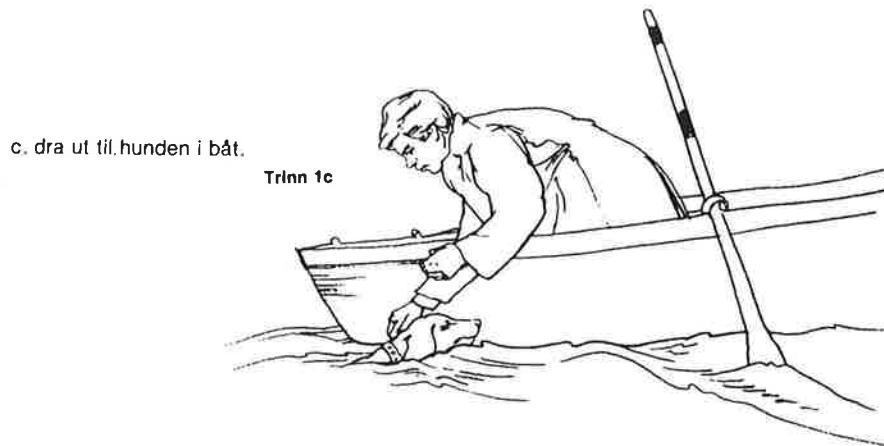
Trinn 1a

Trinn 1b

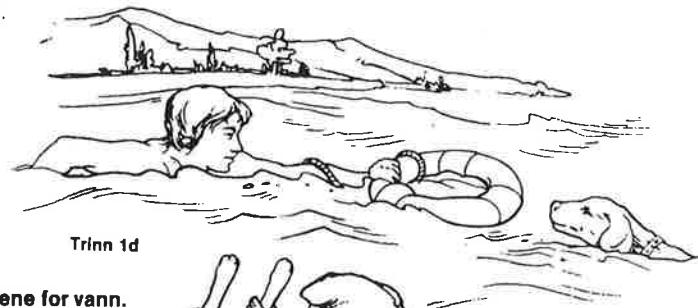

Drukning

c. dra ut til hunden i båt.

Trinn 1c

Trinn 1d

TRINN 2: Tøm lungene for vann.

a. Hvis du klarer å løfte hunden, ta tak i bakbeina og hold hunden med hodet ned i 15 til 20 sekunder. Rist den 3–4 ganger, så vannet kan renne ut av lungene.

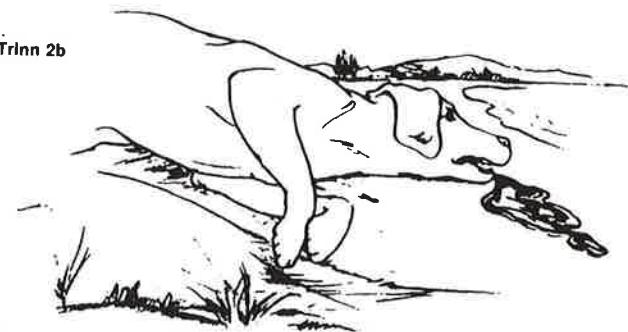
Trinn 2a

Drukning

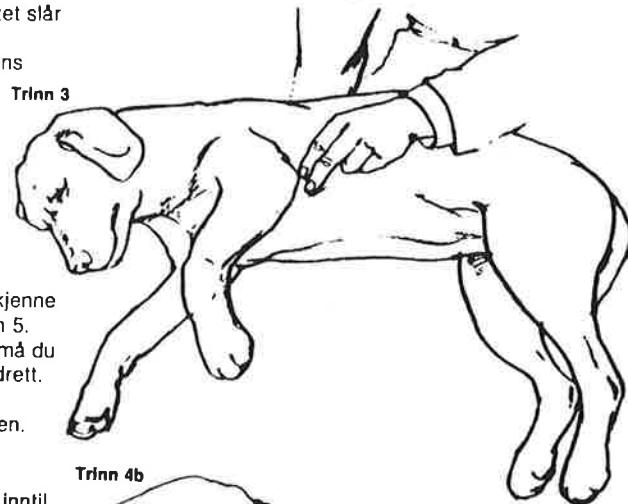
b. Hvis du ikke klarer å løfte opp hunden, legg den på en skråning med hodet ned.

Trinn 2b

TRINN 3: Hvis hunden ikke puster, kjenn etter om hjertet slår ved å legge to fingre på brystkassen like bak hundens albuer.

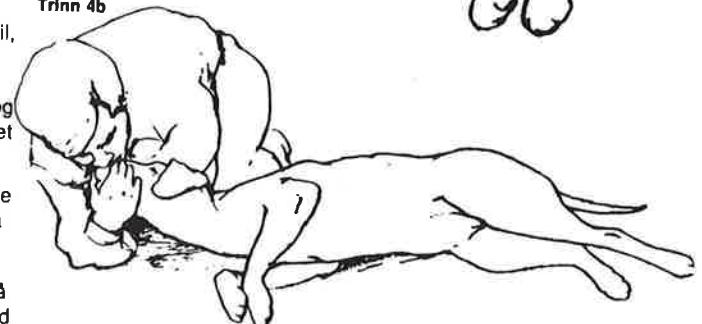
Trinn 3

TRINN 4: Hvis du ikke kan kjenne hjerteslag, gå videre til trinn 5. Hvis du kjenner hjerteslag, må du begynne med kunstig åndedrett.

a. Legg hunden over på siden.

Trinn 4b

b. Ta tak rundt munnen på hunden så leppene ligger inntil, og blås luft inn i neseborene. Blås luft inn i nesen i 3 sekunder. Trekk pusten selv og fortsett slik til du ser at brystet beveger seg.

c. Hold på i 1 minutt, og stopp. Se etter om hunden har begynt å puste ved egen hjelp.

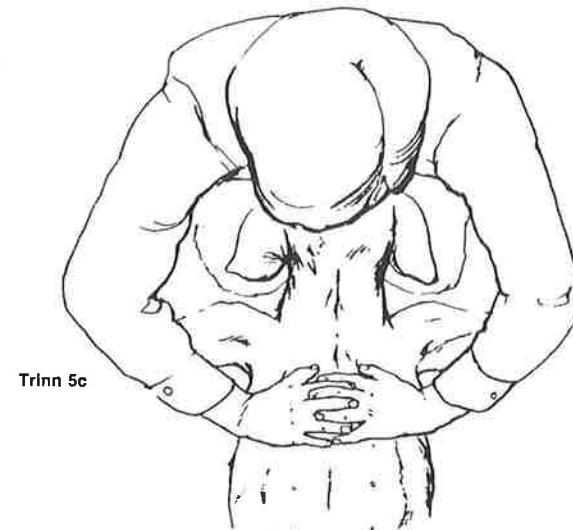
d. Hvis ikke hunden har begynt å puste selv, må du fortsette med kunstig åndedrett.

Drukning

TRINN 5: Hvis du ikke kan kjenne at hjertet slår, sett igang med lunge-hjertemassasje.

Lunge-hjertemassasje for hunder som veier opp til 20 kg.

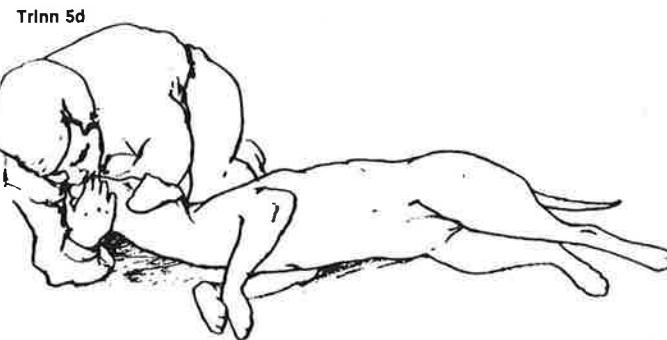
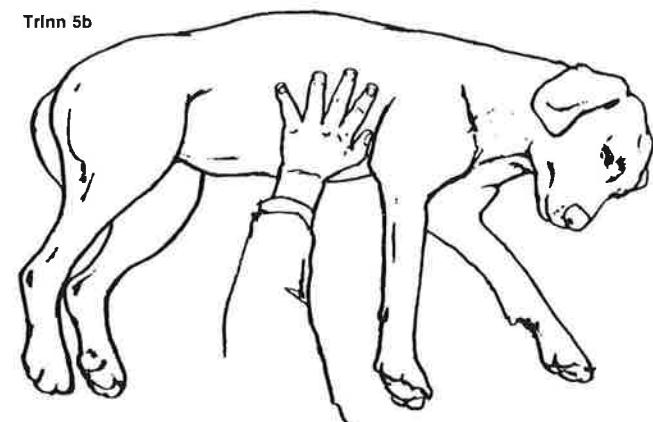
- Legg hunden på ryggen.
- Knel ned foran hodet på hunden.
- Legg hendene over brystet på hunden, så fingrene griper inn i hverandre.
- Trykk håndflatene mot brystet og tell til 2. Slipp opp og tell til 1. Gjenta dette ca. 30 ganger i løpet av 30 sekunder. Du må bruke et forholdsvis fast trykk.
- Etter 30 sekunder tar du tak rundt munnen, så denne blir helt lukket, og blåser kraftig inn i neseborene. Blås inn luft i 3 sekunder, trekk pusten, og fortsett med dette til du ser at brystet begynner å heve seg når du blåser inn luft. Innblåsinga gjentas 20 ganger i løpet av 60 sekunder.
- Stopp etter 1 minutt. Se om hunden har begynt å puste ved egen hjelp, og kjenn etter om hjertet har begynt å slå ved å holde to fingre på brystkassen ca. 2 cm bak albuen.
- Hvis hjertet ikke har begynt å slå, fortsett med hjertemassasje. Hvis hjertet er kommet i gang, men hunden ikke har begynt å puste, fortsett etter trinn 4.

Drukning

Lunge-hjertemassasje for hunder som veier over 20 kg.

- Legg hunden over på siden.
- Legg flatsiden av den ene hånden midt på brystkassen.
- Trykk ned og tell til 2. Slipp opp og tell til 1. Gjenta dette 30 ganger i løpet av 30 sekunder.
- Etter 30 sekunder tar du tak rundt munnen, så denne er helt lukket, og blåser kraftig inn i neseborene. Blås inn luft i 3 sekunder, trekk pusten, og fortsett med dette til du ser at brystet begynner å heve seg når du blåser inn luft. Innblåsinga gjentas 20 ganger i løpet av 60 sekunder.
- Stopp etter 1 minutt. Se om hunden har begynt å puste ved egen hjelp, og kjenn etter om hjertet har begynt å slå ved å holde to fingre på brystkassen ca. 2 cm bak albuen.
- Hvis hjertet ikke har begynt å slå, fortsett med hjertemassasje. Hvis hjertet er kommet i gang, fortsett etter trinn 4.

TRINN 6: Kjør med en gang til veterinæren. Hjertemassasje eller kunstig åndedrett bør gis underveis om nødvendig, helt til hjertet begynner å slå og hunden kan puste ved egen hjelp.

DYRLEGEN

FORTSETTELSE FRA FORRIGE NR. (ALBUELEDDSDYSPLASI II)

er noe vanskeligere enn ved løs processus anconeus da defekten ikke kan påvises direkte ved røntgenundersøkelse. Diagnosen stilles klinisk på grunnlag av rase, alder, kliniske funn og bekreftes ved sekundære osteofyttdannelser påvist ved røntgenundersøkelse. Behandlingen av denne defekten er operativ med fjerning av den løse processus coronoideus. Resultatet er varierende da det allerede før operasjonen vil være utviklet en osteochondrose noe som ofte vil føre til varig hælhet eller stivhet i benet.

Osteochondrose på humerus'e mediale condyl finnes av og til sammen med løs eller fragmentert processus coronoideus, men kan også finnes uavhengig av denne. Defekten diagnostiseres på samme raser og aldersgruppe som løs processus coronoideus.

Osteochondrose i kneledd eller hæseledd påvises på de samme raser som osteochondrose i albue- eller skulderledd, men er vesentlig mindre vanlig. Diagnose og behandling blir som osteochondrose på forbenet.

De beskrevne defekter har flere felles trekk både klinisk og patologisk. De forekommer dessuten i stor grad på de samme raser. Defektene antas med sikkerhet å ha en i hvertfall delvis arvelig bakgrunn, men denne er ikke utredet nærmere. Sannsynligvis foreligger det en polygenetisk nedarving. Det er også påvist at en høy vekst hastighet disponerer for osteochondrose. De tilstandene som er beskrevet for albueleddet er vesentlig mer alvorlig enn tilsvarende i øvrige ledd da resultatet ved operativ behandling er usikkert. I hvertfall når det gjelder hunder med de beskrevne problemer i albue bør disse uteslukkes som avlsdyr. Det er mulig at man bør se noe mildere på osteochondrose i skulderleddet når det gjelder avl.

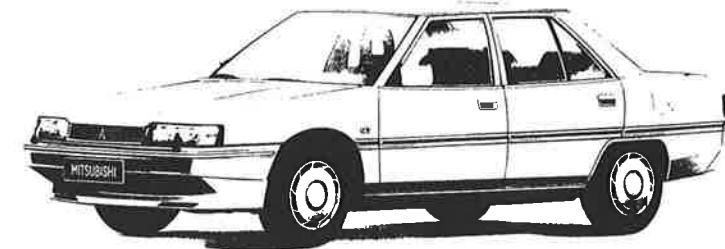
Noen ord om ekstremitetene forsvrig:

Den primitive hunden var en hund med god vinkling i leddene, noe som ga mulighet for kraftige fraspark og god støtdempende virkning ved hopp (kfr. polarhunder). Seneapparatet i leddene har ikke forandret plass selv om en dårlig vinklet hund er avlet fram. En hund med dårlig vinkling i ekstremitetene vil derfor få en unormal belastning i leddene. Spesielt i kneleddene ses hyppig slitasjeforandringer, også hos unge hunder av raser

FORTS. S. 22

MITSUBISHI

GALANT EXE

DETTE FÅR DU EKSTRA
PÅ GALANT EXE - I TILLEGG
TIL GLS-UTSTYR

ABS bremser
(blokkeringstrie)
Elektrisk solfok
Elektriske vindusheiser
Nytt eksklusivt interiør
Nytt ratt
Turbospoler foran
Grill, sidebeskyttere og
støtfanger i bilens farge
Hedekkende hjulkapsler og
speil i bilens farge

Mitsubishi Galant 2000 EXE er en bil i topp-klassen! Kombinasjonen avansert teknologi og bruksfordeler har gitt kjøreegenskaper, komfort og sikkerhet på et høyt nivå. Utstyrsmessig er bilen et kapitel for seg. Standard i Mitsubishi Galant GLS er bl.a.: Elektronisk styrt vindusviskere, ETACS kontrollsistem, el. justerbare sidespeil, servostyring, sentrallås, oppvarmete frontseter m.m. Spør heller hva denne bilen ikke har!

Pris inkl. EXE-utstyr
kr. 201500,-

SPAR
HELE
KR.

36.600:-

* Veil. pris leverd Drammen inkl. vrakpant og mva. Frakt og lev. omkostninger kommer i tillegg.

autorisert bilverksted

VIKA BILSERVICE AS

Postboks 48 7550 Hommelvik Tlf.: 07/970657

Bankgiro: 8230.02.02795 Postgiro 3 4668 02

Sylaneløpet ble arrangert 4-5. april med i alt 33 deltakere fordelt på 4 klasser. En fin stigning i deltakerantallet fra i fjor da det var 19 startende. Været var strålende begge dager; faktisk for varmt for polarhunder på lørdag. Sporet var tråkket med løypeprepareringsmaskin og holdt god standard. Etter noen kuldegrader natt til søndag var sporet meget fast og fartsfylt, og det ble kjørt på imponerende tider andre dagen. I likhet med fjoråret fikk deltakerne middag og nattlosji på Schulzhytta som en del av startkontigenten. På grunn av deltakerantallet, pluss andre gjester som kom til ut over ettermiddagen på lørdag, ble det heller trangt med overnatningsplass for enkelte. Likevel ingen sure miner. Dog bør en nok vurdere overnatting i telt dersom arrangementet blir større. I år konkurrerte alle typer hunder i samme klasser, og det var heller ingen klasseinndeling etter kjønn for kjørerne. Noen kjørte for å vinne eller i alle fall gjøre det best mulig, mens andre tok det mer som en tur. Noen kjørte faktisk utenfor konkurransen, og betalte for kost og losji. Sylaneløpet bør være et løp for alle kategorier deltakere, men det er mulig at man bør skille mellom turklasse og konkurransekasse. Dette bør vurderes til neste år. Sylaneløpet har etter alt å dømme muligheten til å bli et større og bedre arrangement med god deltakelse fra flere deler av landet enn Trøndelag.

Torger

16

17

DRESSURkurs AGILITY

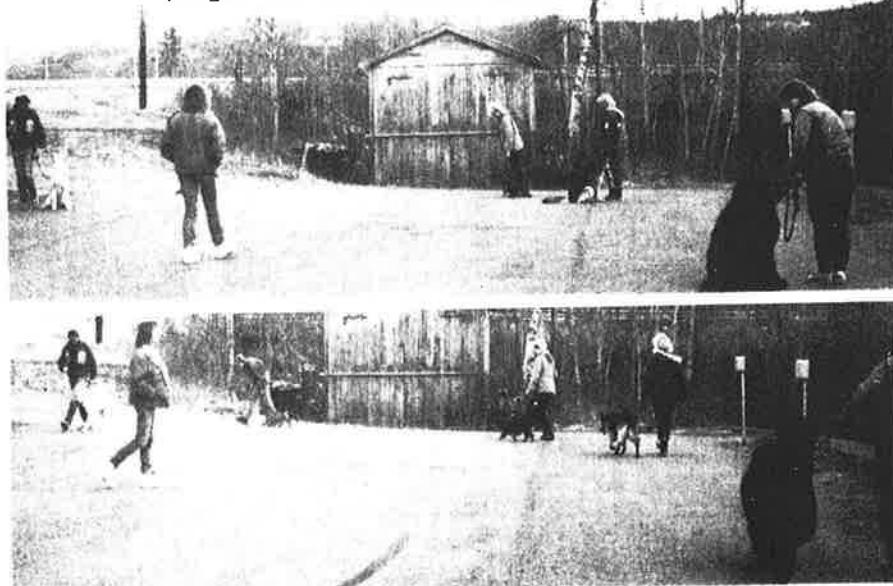
v/Gunda

Dressurkurs:

Ja, nå er dressurkurset i gang. Seks ekvipasjer deltar denne gangen. Seks forskjellige hunderaser er det også. Det er positivt at det er omrent halvt om halvt med store og små raser. Småhundene har hatt en tendens til å få gå livet igjennom og få gjort stort sett som de selv har ønsket. Det er Suzette Aaldstedt som leder kurset i år. Og vi håper å få benytte henne ved senere anledning.

Jeg har et spørsmål til alle medlemmer i klubben. Hvorfor er det så liten interesse for å være med på aktiviteter som BK prøver å få i gang? Særlig er det skuffende at ingen møter opp når en engasjerer folk fra byen for å hjelpe oss med et program for Vardefjelldagene til høsten. Vi har enda et håp om å få det til, men da må en satse på å møte opp til avtalt tid og sted hver gang:

(Teigen bru, hver onsdag kl. 19.00 - 20.00).

Agility:

I løpet av mai vil Agilitybanen bli satt opp på Årsøya. Nøyaktig tidspunkt blir annonsert senere. I skrivende stund er det ennå for vått for å gjøre noe. Når banen blir oppsatt flyttes de fleste av BK's aktiviteter ut til dette stedet. Klubben har også fått utdannet egen instruktør for agility. Kurs vil bli satt i gang i løpet av sommeren. Instruktør vil bli Suzette, som i løpet av vinteren fikk sin godkjennung i Oslo (se annet sted i "Nea-hund").

Vi håper at klubbedlemmene vil fatte interesse for denne aktiviteten. Det må være et mål med hundeholdet å ha det moro med hunden sin. Alle størrelser av raser kan være med. De fleste hindrene kan brukes av både små og store firbeinte. Når kurset starter vil det bli kunngjort i "Selbyggen". Skal vi alle som mål i sommer å jobbe aktivt med våre hunder?

Gunda.

av Suzette Aaldstedt

AGILITY- ka edet?

Ja, det lurt å få, så å faint ut at å mått reis te Oslo, for det e jo der det føregår og det e jo der dem veit aillt. Å tankt det va best å få ne ein som koinn litt om hoinn, så å fekk me me ein kar i fra Star'n. Hainn heite Jens, og visst se å verra ein Likanes kar. Vi dro avgåre natt te lørða'n, og vi skifta på å kjørar.

Det skoill verra et kurs nerri der på fjorten tira. Det e lang det. Kurset starta ti'li på mornan, og vi vart proppta foill av agiliti te langt ut på ettermidda'n.

Det va mytji hoinna på kurset. Dim va der for at vi skoill ha dam som eleva.

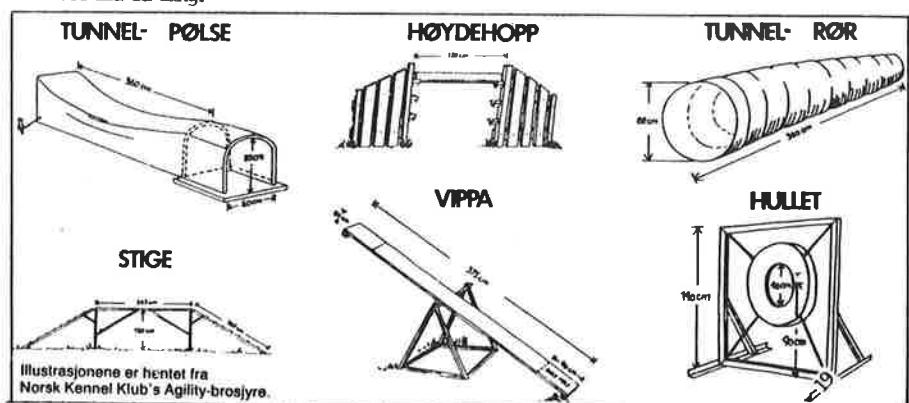
Å veit itj kosen hoinna det va, men det va ein som va brun og kvit og hadde øyan rett opp, så det mått verra ein sånn ein hainn Stig har. Åsså nán små som såg ut som roppan nedpå Helseheimen. Så det va tydelig nakkå som aill hoinna koinn verra med på. På kurset va vi nán gang inn og nán gang ut. Å ut der va det mytji fine hesthinder i flotte farga. Men dam va litt for små te hest syns no å da. Men å va gla'ie itj sa no om det, for veit dokker? Det va hoinna som skoill hoppi! Åsså va det nán hal og nán var dim skoill igjennom. Åsså va det nán sånn klatrestativ. Møne og bon kaitt dim det, dim i Oslo. Men flott va det. Å det va vi som skoill få hoinna inni helan og ut igjen, åsså oppå møne og bønnen og ned igjen. Åsså va det nán gule felt på nán tå henderan som hoinna skoill trapp på, og det strøve vi falt me'l. Men dam lart da etterkvart, både hoinna og vi. Det va ei sånn vippe å, og deinn syns hoinna va skumlel, men vi fekk dam oppå der å, hvis dam fekk nå godt. Åsså va det eitt bord, å der oppå skoill hoinna legg litteratinn, før dim skoill ne' igjan. Tank på det! No ska itj hoinna sett på golvene å tigg. No ska dam legg oppå bordet no. Rør det har å lært i Oslo.

Kurset va både inn og ut. Inn så mått vi bruk huk, og ut så mått vi bruk armen og fotan. Åsså fekk vi lunch. Det e visst det same som formiddagsmat. Luncheden va sånn typisk Osloet. Roimnstykke med skinke og ost, åsså kaffe og cola. Hainn lare'n vi hadde hoinna ha skreve bok å hoinn. Om agiliti. På boka så står det at hainn heite Jon G. Olsen. Men vi kaitt'n bare for hainn Jon. Hainn og va ein likanes kar skjø. De, hainn va flink! Hainn vesset i hvertfaill mytji om agiliti! Nakkå av det har å å lært me. Så brukshoinkomiteen oppi her si at å ska ha kurs for dokker oppi her snart. Så dokker å kainn få lært. Det kjam vel i "Selbyggen" tanke å, så der vil det stå når det begynn .

Dokk må kom ja, for det va veldig arti, å det syns visst hoinna å, for dem velta med halen heile ti' al

Kurset oppi her ska visst verra ute på øya. Men det står sikkert i "Selbyggen" det å. Da kanskje vi traffes snart da.

Ha det bra så lang!

på tur med Else May

GTRAK's trekkhundgruppe arrangerte i år for andre gang Sylaneløpet. Dette er et 2-dagers fjelløp, med start fra Hallsteinsåsen, og mål ved Schulzhytta, tilsammen 25km., med retur neste dag.

Værgudene hadde vi absolutt på vår side lørdag 4.april, løpets første dag. Obligatorisk utstyr som kart, kompass og spade fikk ingen bruk før på turen over Stråsjøen og Kvernfallvatna. Føret var noe varierende, fra blaut gammelsnø til tørr nysnø. Dette skapte litt problemer for en så uerfaren skiløper/hundekjører som meg, men mange så ikke ut til å la seg merke av dette i det hele tatt.

Vel (eller uvel og utslett) framme ved Shulzhytta kunne 33 hundekjørere og over 100 hunder slå seg ned i solsteiken og slappe velfortjent av. Mange satt ute til kl.19.30, så temperaturen for de tobeinte var det ikke noe å si på. En del av hundene hadde imidlertid "gåttvarme" på turen opp, og opplevde nok løpet nærmest som maraton i badstu.(litt overdrevet).

Utpå kvelden serverte trekkhundgruppa 30 liter lapskaus, som gikk ned på høykant. Dette til tross for at 10 liter var blitt temmelig svidd p.g.a. vanskelige oppvarmingsforhold.

Etterpå var det samling i stua, og det blei faktisk prata en del HUND!

Siden vi var så mange, blei det trangt om sengeplassen. Men, de fleste så utrolig friske og spreke ut søndag mørra, til tross for både svidd lapskaus, trangboddhet og evt. andre opplevelser utover natta. Hundelivet både ute og inne holdt i hvert fall meg våken mer enn jeg hadde ønska.

Ja, også søndag var været strålende, men det hadde blitt kaldere i løpet av natta, så nå var løypene knallhard, og føretskikklig skarpt. Starten var fra kl.10.00 og utover, og vi starta etter rekkefølgen 1.dag. Farten blei adskillig større i dag, og forholdene bedre, sjøl om løyna var temmelig sporet (særlig for de som starta sein).

Vel framme ved Hallsteinsåsen igjen kunne slitne og stort sett for-

nøyde hundekjørere pakke hunder og utstyr i bilen, og kjøre til Peder Morset Folkehøgskole. Der venta dusjer, badstu og kaffe. På P.M.F. blei også premieutdelinga holdt. Krystall til de beste, gavepremier trukket på startnummer, og et flott bælg tegna av Asbjørn Lien til alle deltakerne.

Sylaneløpet -87

Totalt vil jeg si meg fornøyd med Sylaneløpet også i år. Men, Shulzhytta blei i trangeste laget til så mange deltakere. Dessuten tror jeg konkurranskulturen bør innskjærpes til neste år. Det finnes regler for hundekjøring. Og, sjøl om ikke alle vant, vi hadde da en fin tur allikevel?

Mange i hundeklubben gjorde en fin innsats for at arrangementet skulle bli vellykka. Asbjørn Leikvoll gjorde en solid jobb med løypepreparering, og Geir Johnsen (TK) og Gunn Roen (Trekkhundgruppa ved P.M.F.) stod på som tidtakere, kokker og hjelgere for oss alle. Takk til dere!

Jeg håper enda fler kan delta til neste år, også dere som regner dere som turgåere. Det går nemlig an for oss også! Takk for turen!

Else May Engen.

Tilstanden er imidlertid ofte uten kliniske symptomer.

Arsaken til spondylose er fortsatt noe uklar. Det antas imidlertid at forandringer i intervertebralskivens ytre fibrøse ring disponerer for dannelsen av bentapper. Bentappene finnes på undersiden og på siden av ryggvirvlene. De kan også oppetre rundt utspringet for ryggmargsnervene. Bentapper som prominenter inn i ryggmargskanalen hører til sjeldenhetsene. Spondyloseforandringene opptrer hyppigst mellom de bakre brystvirvlene og mellom siste lendevirvel og korsbenet.

Som tidligere nevnt er det sjeldent at spondylose gir kliniske symptomer. Spondylose opp mot utløpet for ryggmargsnervene kan imidlertid øve trykk på selve nerven. Dette vil klinisk gi seg utslag som ryggsmarter.

Spondylose mellom siste lendevirvel og korsbenet er i seg selv sjeldent årsak til kliniske symptomer. Hos schäferhunder kan imidlertid denne spondylosen sees sammen med degenerative forandringer i intervertebralskiven, forskyvning av korsbenet i forhold til siste lendevirvel og fortykkelse av ligamentene mellom de to knoklene. Sammen kan disse forandringene medføre trykk på nerverøttene i ryggmargskanalen. Symptomene opptrer oftest hos eldre hunder, men kan også sees hos unge dyr. De vanligste symptomene er smerte i ryggen, krysset og halen. Hundene kan også vist tegn på bakbeinshaltet, de kan ha problemer med å hoppe inn i bilen eller å reise seg. Det kan også være lammelser av halen, eller problemer med å holde på urin og avføring.

Det antas at lidelsen er arvelig, men nedarvingsmåten er ikke fastslått.

Discusprolaps

Discusprolaps kan kort beskrives som en forskyvning av intervertebralskivens kjernemateriale opp i ryggmargskanalen med påfølgende trykk på ryggmargen og neurologiske symptomer. De neurologiske symptomene vil være avhengig av hvor mye av ryggmargen og hvilke deler av den som er utsatt for trykk, og med hvilken hastighet trykkpåvirkningen har skjedd.

Denne lidelsen kan sees hos alle raser, men sees hyppigst hos

chondrodystrofiske raser (f.eks. dachs, bulldog, pekingeser). Hos disse rasene opptrer også lidelsen på et tidligere tidspunkt (fra 2 - 3 års alder) enn hos de ikke chondrodystrofiske raser (fra 7 - 8 års alderen).

Intervertebralskivens gelatinøse kjerne inneholder rikelig med hydrofile substanser. Dette gir den stor evne til å binde vann. Intervertebralskivens fysiske karakter vil da ligne veskers - nemlig at den ikke kan komprimeres. Dette medfører at det totale trykket som påføres intervertebralskriven under hundens bevegelse blir jevnt fordelt på intervertebralskivens fibrøse ring og ryggvirvlene endeplater. På denne måten fungerer intervertebralskiven som en støtdempereffekt.

Hos ikke chondrodystrofiske hunder skjer det en langsom forandring av intervertebralskivens biokjemiske sammensetning. Det er liten forandring fra fødsel til 4 - 5 års alderen. Deretter skjer det en gradvis forandring og intervertebralskiven mistet noe av sin støtdempereffekt.

Hos chondrodystrofiske raser skjer denne forandringen mye forttere og starter tidligere. I løpet av de første 6 - 12 månedene øker mengden av bindevev drastisk. Store forandringer i andre biokjemiske strukturer skjer i løpet av de først 2 1/2 - 3 årne. Dette medfører at mye av det gelatinøse innholdet i intervertebralskivens kjerne er byttet ut med et tett bruskaktig vev når hunden er mellom 12 - 18 måneder. Sentrum av kjernen er gjerne det området som sist omdannes, men omfattende degenerasjon og forkalkning kan gå forut for omdannelsen til brusk i dette området. Med økende alder sees degenerative forandringer i kjernen, som omfatter oppsplitting av kjernematerialet, perifer og sentral forkalkning og lokale områder med cellehenfall. Radiere sprekker i intervertebralskrivens fibrøse ring kan også sees.

Etterhvert som de degenerative forandringene skjer, mistet kjernen evnen til å binde vann. Selv om kjernen ennå ikke lar seg komprimere, har den mistet evnen til å fordele trykket fra en aksial kraft på en tilfredsstillende måte. Dette medfører økt aksialt trykk på intervertebralskivens fibrøse ring, noe som til slutt resulterer i brist og prolaps av kjernematerialet. Prolapset vil som oftest skje opp mot ryggmargensiden den fibrøse ringen er tyntest her.

Discusprolaps forekommer hyppigst hos chondrosyntrofiske raser og den største frekvensen sees i aldersgruppen 3 - 6 år. De fleste prolapsene skjer mellom ryggvirvlene i bakre del av brystet og på overgangen mellom bryst og lend. Over 50% av prolapsene skjer i bakre del av brystregionen, omtrent 30% i lenderegionen og i underkant av 20% i halsregionen.

Discusprolaps i fremre og midtre del av brystregionen er meget sjeldent p.g.a. det sterke båndet som går mellom ribbenes parene i denne regionen.

Symptomene varierer mye, fra kortvarige smerteanfall til varig lammelse.

Problemet med tidlig degenerasjon av intervertebralskiven ser ut til å være knyttet til hunder som er genetisk kodet for chondrodystrof vekst. Derfor blir man ikke kvitt problemet selv om individer som viser tidlige forandringer utelukkes fra avl, men det vil kanskje la seg gjøre å redusere det. For kartlegging av problemet er det aktuelt & røntgenfotografere hundene når de er ett år.

FORTSETTES NESTE NUMMER —

Selbu Reklame

Støpsand, Pussand, Veggrus, Fyllmasse
og Singel - leveres tilkjørt.
Graving og Dozerarbeid

Moslet Grustak AS
Telefon: 07-818263 Mobiltelefon: 090-85322
7597 Hyttbakken

Hunde hjerte

HUNDEN MIN HAR BLITT GAL!

Plutselig har vår snille, gode tispe begynt å trekke seg unna. Hun ligger under senga nesten hele tiden og når noen går forbi knurrer hun og gjør utfall. Det må ha klikket for henne! Vi har alltid kunnet gjøre hva som helst med henne. Ungen gjør hun regelrette utfall mot og stakkar tante Beate, som skulle vært på besøk hele helgen, reiste etter tre timer. At hun lykkes med tante Beate skal sant nok ikke skrives på hundens minusside, men at hun behandler sin egen familie så ille virker alarmerende. Hun må ha blitt gal,-fått en eller annen forstyrrelse på hjernen.

Naboene er skikkelige hundekjennere, for de har hatt mops i tre år. De sier at vi må avlive henne med en gang, før det skjer en alvorlig ulykke.

Foruten denne plutselige aggressiviteten har hun også begynt å grave i gulvet, slepe rundt sengetøy og stjele sko. Har hun blitt gal?

NORMAL

Nei, tispes har ikke blitt gal. Hun har bare fått falsk svangerskap. Ved slike tilfeller kan til og med den mykeste, mest godmodige tispe bli knurrende og vaktsom. Hun tror nemlig at hun har valper som hun må beskytte. At hun sleper rundt sengeklær, ligger under sengen og graver i gulvet er alt for "valpenes" skyld. Hun ordner myke sengeplasser til dem, oppsøker beskyttede steder og graver "huler". Det er helt normale gjøremål. Og skoene er valpene hennes.

FALSK SVANGERSKAP - FALSKE VALPER

Omtrent to måneder etter løpetidens slutt får en tispe valper dersom hun har blitt parret. Blir hun ikke parret oppstår enda en hormonell forandring og naturen tilgodeser henne til og med vanligvis melk i pattene. Denne ofte kraftige hormonelle omstillingen påvirker også tispens oppførsel. Hun kan komme til å opptre som om hun hadde valper. Det vil si, vokte og beskytte sitt avkom. Dette går ut over alle som kan tenkes å ville skade valpene. Det er ikke uvanlig at hunden vokter "valpene" sine mot familiemedlemmer. Begynner tispen din å forandre oppførsel og opptre "rart", - regn tiden som har gått siden siste løpetids

siste dag. Kanskje har du svaret der. Glem derfor ikke å notere ned løpetidene.

HVORFOR FALSK SVANGERSKAP ?

Man kan spørre seg selv om hvorfor en tispe oppfører seg som om hun har fått valper selv om hun ikke er blitt parret. Men kanskje kan vi se et av naturens mange underverk i dette, som i så mye annet hos våre hunder og i deres oppførsel.

Når en tispe får løpetid, påvirkes andre tisper i nabølaget til å begynne å løpe. Det virker som om løpingen "smitter". Dette blir ofte et problem på dressurkurs når tispe etter tispe må avbryte kurset, smittet av hverandres løpetid. I og med at denne sykluser samordnes vil også drektigheten og eventuell den falske drektigheten komme til samme tid.

HVA KAN MAN GJØRE ?

Det er ikke så mye man kan gjøre for å påvirke falsk svangerskap hos tispene. En teori sier at man ved å gi tispen mindre mat og mer mosjon, skal kunne gjøre henne mindre påvirket av den hormonelle forandringen. Dette skulle være en måte å late som om det er dårlige tider i naturen. Om det er mangel på føde og de ville hundedyrene må røre seg mye for å skaffe seg mat, fødes det mindre kull. Men om dette har noen avgjørende virkning på tispens falske drektighet gjenstår å få bevist.

Et vanlig råd er at man skal gi tispen mer mosjon enn vanlig, men hvor effektivt dette er, er ikke klart. Kanskje er det slik at hun blir mer trøtt og derfor ikke reagerer like kraftig som ellers.

Forøvrig skal man ikke gjøre noe oppstyr p.g.a. hennes opptreden. Framfor alt ikke straffe henne for det om hun oppfører seg underlig. Overse murringen hennes, hun vokter jo "valpene" sine med en valpemors varme følelser. Vaktsomheten forsvinner når hun føler ti llit, og det kan hun jo ikke om man straffer henne. Lek med henne og sysselsett henne ekstra mye i den verste tiden. Snart går det over og hun er seg selv igjen.

Vi skal gå litt dypere inn i fenomenet falsk drektighet. Vi begynner med å se på tispens løpetidssyklus - det vil si de ulike fasene en tispe går igjennom i forbindelse med løpetiden.

LØPETIDS - SYKLUSSEN.

Vanligvis har tispene våre løpetid to ganger i året, oftest høst og vår. Ulvinnen løper en gang pr. år - i februar. At tispene har begynt å løpe to ganger i året tror man er et resultat av avlen. Det finnes de som påstår at det kommer av at våre hunder får så regelmessig, rikelig og næringsrik mat. Mellom løpetidene er tispen i en seksuell hvileperiode. Når tiden for løping nærmer seg kommer hun inn i en periode som kalles "førbrunst". Normalt varer denne i ca. ni dager, men variasjoner forekommer. Skjeden hovner noe og tispen slikker seg ofte bak. Hun begynner å blø og hannhundene blir mer interessert. Ofte drikker og tisser tispen mer enn vanlig. Men oppvartende hannhunder holdes på avstand. Tispen tar ikke imot noen hanne i denne perioden.

Deretter kommer selve brunsten - det er når tispen er mottakelig for parring. Denne perioden varer også i ca. ni dager. Egglosningen skjer i begynnelsen av brunstperioden, uansett om tispen er blitt parret eller ikke. Om hun ikke parres, kan brunsttiden forlenges. Tispen slutter å blø, men at blødningene opphører betyr ikke det samme som at hun ikke kan bli befruktet. Etterbrunstperioden avløser brunsten. Den varer i ca. to måneder. Har tispen blitt parret og befruktet tilsvarer dette drektighetsperioden. Har hun ikke blitt befruktet tilsvarer dette den falske drektigheten.

MILJØET PÅVIRKER.

En del faktorer i miljøet påvirker løpetidssyklusen. Næringsfattig kost, temperatur, dagslengden, psykologiske og sosiale faktorer er eksempler på dette. Det har f.eks. hendt at tisper som har vært redde og nervøse får utsatt løpetid. Første løpetid har blitt forsinket hos tisper som har fått næringsfattig kost.

DREKTIGHETSHORMON.

Den hormonelle forandringen under etterbrunsten er den samme om tispen er parret eller ikke. Dette medfører at den forandringen de gjennomgår er likedan som om de var blitt parret. De kan legge på seg, begynne å produsere melk i slutten av perioden, vise voktentendenser, begynne å "grave huler" i hagen, lage seng til valpene o.s.v.

Denne forandringen kommer av at "drektighetshormonet", progesteron, øker i konsentrasjon i blodet i løpet av denne perioden. Dette altså uansett om tispen har blitt befruktet eller ikke.

Ja, dette var fysiologien bak falske svangerskap. La oss nå se litt på teorier som kan forklare hvorfor dette fenomenet har oppstått og hva det kan være godt for.

ULVEFLOKKEN.

Det finnes sikkert en del ulike teorier om årsaken til at falsk drøktighet er så utbredt blant våre tisper. Lignende fenomen sies å ha inntruffet selv hos mennesker. Det som høres mest sannsynlig er at tisper med "falske valper" skal kunne være en slags "stand inn" for den riktige moren. Ikke rett etter valpingen, for da avvises alle som kommer for nær valpene. Men ca. to til tre uker etter fødselen kan de rykke inn.

Kanskje kan "ekstramødrene" trå til dersom moren omkommer. På den måten skulle sjansen for å overleve for valpene bli større. Men enda mer sannsynlig er det at moren kan få fri til å gå på jakt. I en ulveflokk fødes det ett kull pr. år. Det er den tispen som befinner seg høyest på rangstigen som får dette kullet. Hun er også mor til de fleste i flokken. Da hun vanligvis er den eldste hunnen, har hun også mest erfaring i jakt. Hun er derfor sammen med faren, den mannlige lederen, den beste jegeren. Ved at de yngre, kjønnsmodne hunnene får falsk drøktighet, kan de ta hånd om valpene mens moren tar hånd om oppgaven å være med å skaffe mat. Dette øker sjansen for at de skal få spise og dermed overleve. En, eller til og med et par hunnner med "falske valper", passer dem og kan til og med gi dem melk. Man må bare bli imponert overfor denne naturens klokskap. Kanskje kommer fenomenet med falsk drøktighet av at de andre hunndyrene i flokken ikke skal føle øverson mot valpene. De skal i stedet delta i oppfostringen av dem - som om det skulle være deres egne valper. Det kan være naturens måte å forhindre at noen annen hunn er aggressiv mot valper. I stedet hilse dem velkommen som nye individer i flokken - som de er forberedt på å forsvare mot fremmede angripere.

HOS VÅRE HUNDER.

Denne spesielle måten å overleve på finnes ennå i våre tamhunder. Men nå har den mistet sin hensikt. For hunder som lever i vår menneskelige verden får hverken velge partner eller sted for valping. Vi passer også på så hun får den næringsriktige kosten hun trenger for at valpene skal kunne utvikle seg riktig.

Men ennå lever det opprinnelige i våre tisper. Uforandret, selv om det ikke trengs. Og for oss mennesker er det til stort besvær. For hvem husker å regne to måneder framover fra den tiden tispen slutter løpetiden. Nei, i stedet kommer den plutselige forandringen, fra en snill hjemmehund til en rasende mor, som en overraskelse for oss. Og når tispen vokter "valpene" sine mot familiemedlemmer, gjelder det å vise alle de hensyn man viser en mor med nyfødte. Dersom man lager "spetakkel", kan man bli møtt med all den kraft og styrke som en mor kan mobilisere når det gjelder å beskytte sine små. "Falske valper" bruker å være mellom to og tre uker. Etter det "selger" tispen valpene sine og alt blir som før. Freden senker seg igjen over familielivet.

TENK PÅ AT:

- Sett et kryss i kalenderen to måneder etter løpetidens slutt.
- Kjøft ikke på en tispe som har "falske valper", selv om hun knurrer og vokter. Behandle henne med respekt.
- Pass på at hun får fred og ro. Ingen lekende barn må forstyrre.
- Kommer det besøk - be dem gi henne godbiter. Liker hun dem ikke kan hun ellers komme til å vise det tydelig.
- Gi ikke tispen pipelekør. Den lyden disse frambringer kan eventuelt øke morsinstinktet - slik at hun blir mere vaksom.
- Alle tisper får falske svangerskap - mer eller mindre. Det kan skifte fra løpetid til løpetid.
- Øk ~~mission~~ og annen aktivitet. Falskt svangerskap og overskuddsenergi er en dårlig kombinasjon.

Presentasjon RASE

CAIRN TERRIER

Cairn terrieren kommer fra Grevskapet Inverness. I 1908 forsøkte man å lansere rasen under navnet korthåret skyterrier, noe som ble mottatt med en storm av protester fra tilhengerne av skyterrier. Isteden forsøkte man navnet White highland terrier, men dette falt i like stor unåde hos de som drev med West highland - white terrier. Tilslutt fikk rasen navnet cairn terrier i 1910.

Cairn er skotsk og betyr steinrøys, hvilket henspeiler på rasens opprinnelige anvendelse som hihund. Cairn terrieren, som vi kjerner den i dag, har sin opprinnelse mange århunder tilbake. Slik som andre hunderaser har den gjennomgått en foredling og forskjønnelse. Men dens likhet med de terriere som i gammel tid ble brukt som rev- og rottejegere i det skotske høyland, kan stadig påvises.

Dens historie går så langt tilbake at mange vil hevde at den er stamfar til alle de andre terriere som hører hjemme i Skottland. Et større eller mindre familieskap er det i hvertfall til både skye, dandie dinmont, west highland white og skotsk terrier.

I terrierlandet England er det for tiden Cairnterrieren som samler det største antallet deltagere på utstillingene i allefall innen terriergruppen. Det er ikke noe å undres over - rasen er kvikk og hyggelig med et reveaktig utsende. Dessuten er den sunn og arbeidslysten, energisk og en ekspert på rottejakt. Men den bør ikke behandles som en miniatyrrhund.

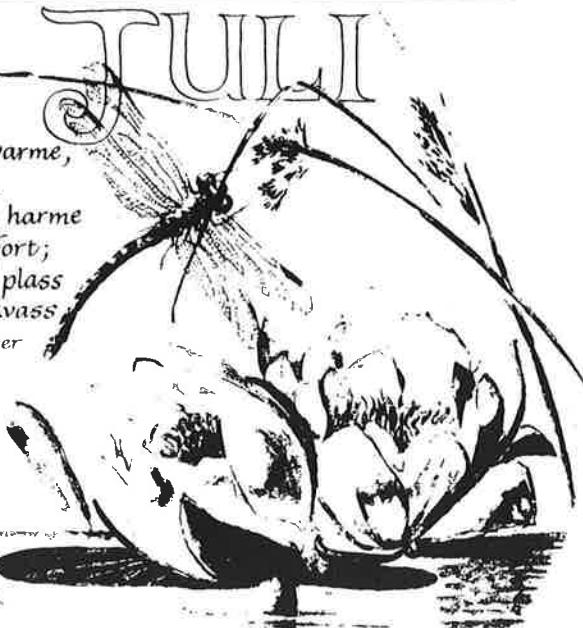
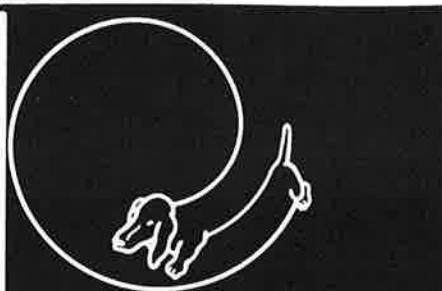
Cairnterrieren er en lett hund å stelle, og også å gjøre i stand til utstillinger, da den skal presenteres i mest mulig i naturlig tilstand. Den skal børstes og grees, og hvis det er for mye pels bak på forbeina og halen, skal dette fjernes. Lang pels på undersiden og rundt ørene skal også fjernes, så linjene blir renere. I Sverige blir de trimmet ganske mye, noe i likhet med West highland white terrier. I England får de stort sett være som de er. Pelsen er stri og hard nok til å være vannavstøtende, men den er lett nok å nappe. Saks og maskin er ikke heldig å bruke på denne type pels.

Cairn er aktiv, kjekk, hardfør og raggede av utseende, sterk og kompakt. Står godt fremover på forpotene. Sterk bakpart, dypt bryst. Meget frie bevegelser. Lite hode, men må stå i forhold til kroppen. Forholdsvis bred skalle. Kraftige, men ikke for lange eller tunge kjever. Tydelig midtfure mellom øynene. Den er saksebitt. Halen er kort og godt behåret, men ikke bustet. Den er ikke kupert. Forpotene kan være litt større enn bakpotene, og gjerne litt utsvinget.

Nesten alle farver er tillatt på cairn. Rød, sandfarvet, grå, spettet eller nesten sort. Mørkere ører og maske er typisk. Skulderhøyde er ca. 25 cm, og vekten drøye 6 kg.

Min egen cairnterrier fikk jeg bare for noen måneder siden, men jeg har allerede betilt nr. 2, da jeg falt helt for denne rasen. Den er en av de minste, men tøffeste hunden jeg har hatt. Den har et tøft gemytt, men det går fint an å "temme" den til en koselig familiehund for barn, katter og andre hunder. Den bjeffer lite i forhold til mange andre små hunderaser. Den er åpen og tilgjengelig for fremmede mennesker. Kan nok være en del sta, men det går an å dressere den for det om det er en terrier. Min cairn er nå ca. 5 - 6 mnd., og er som alle andre hvalper, river i stykker og biter på alt og alle. Det er en herlig hund, som jeg ikke vil bytte bort for noen pris.

Suzette Aaldstedt

Så kom brennende juli med kokhet varme,
og alle sine klær kastet han bort.

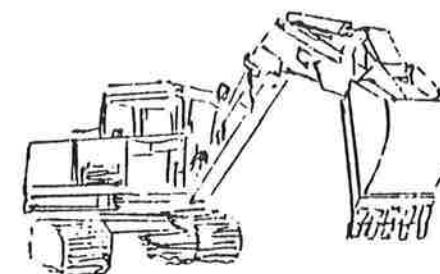
På en Løve som ennå raste full av harme
red han tappert og temmet den fort;
Han bar en ljå på ryggen, og på plass
i beltet hang en sigd, så stor og kvass.

Spenser

God
Sommer!

Red.

**Nydyrkning - Drensgrøfting - Minerings
utføres fagmessig**

**RANDULF
ANDERSEN**

7580 SELBU - Tlf. 81 97 26

001
STIG M BERG

—
7580 SELBU

**E
lk**

**fortjener
støtte...**

Vi gjør det med glede....

**SELBU
SPAREBANK**